

۳۰ درصد از مساحت قم کانون تولید گردوغبار است

قم- مدیرکل محیط زیست قم گفت: ۳۰۰ هزار هکتار از زمین های قم که معادل ۲۰ درصد از مساحت کل این استان است به کانون‌های تولید گردوغبار تبدیل شده‌است.

به گزارش استانداری قم سیدرضا موسوی مشکینی در کارگروه مدیریت گردوغبار قم افزود: این کانون‌ها سالانه ۱۳ هزار تن گردوغبار تولید می‌کنند که ناپودی اکوسیستم را به همراه خواهد داشت.

وی اضافه کرد: سالانه یک هکتار از مساحت فیزیکی قم به خاطر گردوغبار عملاً حذف می‌شود. به گفته موسوی مشکینی، چون قم در منتهی‌الیه آب ریز مرکزی کشور قرار گرفته این مسأله برای تثبیت حقیابه‌های این استان و تخصیص کامل آنها مشکلاتی به وجود آورده است. وی افزود: همچنین وزش بادهای شرقی نیز مدیریت گردوغبار را در قم دشوار کرده‌است. موسوی مشکینی گفت: قم یکی از استان‌های گردوغبارخیز کشور شناسایی شده و همین مسأله ضرورت اختصاص حقیابه‌ها را ضروری کرده‌است. وی افزود: سه کانون سراج، حسین آباد میش مست، کوه نمک و شمال شرق شهر قم مهم‌ترین کانون‌های فرسایش خاک و تولید گردوغبار هستند.

درخواست استاندار یزد

برای افزایش سهمیه آب از مسیر خلیج فارس

یزد- استاندار یزد هم‌زمان با سفر وزیر نیرو به این استان بر افزایش سهمیه آب استان یزد از مسیر خلیج فارس تأکید کرد.

محمدعلی طالبی در چهاردهمین جلسه ستاد راهبردی و مدیریت اقتصاد مقاومتی استان یزد که با حضور وزیر نیرو برگزار شد، اظهار کرد: اگر افزایش سهم استان یزد از خلیج فارس از ۲۰ میلیون مترمکعب به ۴۰ میلیون مترمکعب تحقق یابد، دست استان برای مدیریت آب بسیار باز خواهد شد. وی با بیان اینکه در یک سال اخیر جهش‌های خوبی در برخی از حوزه‌های مهم استان صورت گرفته است، افزود: در این مدت برخی از طرح‌های بزرگ به بهره‌برداری رسید و پروژه‌های نیمه تمام استان نیز در آستانه بهره‌برداری قرار گرفته است. طالبی تأکید کرد: با مجموعه اقدامات و فعالیت‌های صورت گرفته، روند موثقی را از تابستان سال گذشته شاهد هستیم به گونه‌ای که اکنون رتبه اول میزان کاهش نرخ بیکاری را در کشور کسب کرده‌ایم. استاندار یزد با بیان اینکه برخی از طرح‌های بزرگ ملی در حوزه جاده، راه‌آهن و مسکن طرح ملی راه‌اندازی شده است، خاطرنشان کرد: لازم است با صرفه‌جویی ۱۰ درصدی تعادل بخشی را محقق کنیم تا از این طریق شهرستان‌ها مورد تشویق قرار گیرند.

بهره‌برداری از کارخانه مس همدان

همدان- با حضور معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی نخستین کارخانه مس کاتد استان همدان در شهرستان رزن به بهره‌برداری رسید.

به گزارش خبرگزاری صداوسیما این کارخانه با ظرفیت تولید ۱۵۰ تن در سال به بهره‌برداری رسید و برای ۱۵۰ نفر اشتغالزایی کرده است. وی خاطرنشان کرد: مس تولید شده در این واحد در صنایع برق و الکترونیک و ظروف آشپزخانه کاربرد دارد. مدیرکل اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی در این مراسم هم از بهره‌برداری ۱۴ واحد در استان همدان خبر داد و گفت: به مناسبت هفته تعاون ۷ طرح صنعتی، ۵ طرح خدماتی، یک طرح کشاورزی و یک طرح در حوزه مسکن به بهره‌برداری رسید. آقای توضیعیان افزود: این ۱۴ طرح با اعتباری افزون بر ۲۲ میلیارد تومان و اشتغال ۳۸۵ نفر به بهره‌برداری رسید.

- سه شنبه ۱۸ شهریور ۱۳۹۹
- سال بیست و ششم
- شماره ۷۴۳۸

قیمت خرید تضمینی با هزینه‌های تولید تناسب ندارد

نگاه کشاورزان به حمایت‌های دولت برای کشت پاییزه

زهره افشار

خبرنگار

ماه پایانی تابستان که از راه رسید، گندمکاران هنوز خستگی برداشت محصول را از تن به در نکرده به‌دنبال کارهای اولیه برای کشت پاییزه مانند آماده‌سازی زمین، تهیه بذر، سم و کود می‌روند تا زمین‌شان را مجدداً به زیر کشت این محصول ببرند. اما تناسب نداشتن هزینه‌های تولید محصولات کشاورزی با قیمت خرید تضمینی انتظا‌رها برای افزایش حمایت‌های دولت از کشاورزان را بیشتر کرده است و برخی منتظر ورود دولت به بحث کنترل قیمت نهاده‌ها و تعیین قیمت تضمینی عادلانه این محصول هستند. این در حالی است که کشور ما با توجه به تحریم‌ها بیش از هر وقت دیگر نیاز به تأمین امنیت غذایی درزمینه محصولات استراتژیک مانند گندم دارد.

▶ باتلاقی کشاورزان در سومین استان تولیدکننده گندم

«محمد رضا عباسی» معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی گلستان به «ایران» گفت: در مجموع ۳۵۰هزار هکتار از اراضی استان زیر کشت گندم قرار دارد که انتظار می‌رود یک میلیون و ۲۸۰ هزار تن محصول از آن برداشت شود. به گفته وی گلستان سومین تولید کننده گندم در کشور است. وی با اشاره به مشکل کشاورزان به‌دنبال افزایش نهاده‌های تولید این محصول افزود: البته تعیین قیمت نرخ تضمینی گندم موضوعی است که باید در سطح ملی برای آن تصمیم‌گیری شود ولی جهاد کشاورزی گلستان هم پیگیر موضوع است. وی تصریح کرد: بررسی‌های ما نشان می‌دهد حداقل قیمت خرید تضمینی گندم باید ۴ هزار ۵۰۰ تومان باشد تا برای گندم کاران سوددهی داشته باشد. وی خاطرنشان

کرد: حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی از واردات نهاده‌های تولید نیز تصمیمی است که در سطح کلان کشور گرفته شده است.

■ افزایش قیمت نهاده‌ها

در همین حال «علیقلی ایمانی» دبیر خانه کشاورز گلستان هم به «ایران» گفت: متأسفانه در قالب مصوبه جدید مقرر شده تخصیص ارز ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی به واردات بذر و سم وکود شیمیایی متوقف شود و ارز نیمایی به آن تعلق بگیرد و همین تصمیم موجب شده ظرف یک‌هفته قیمت کود پتاسیم و فسفاته و سموم شیمیایی به یکباره ۵ تا ۷ برابر شود. البته ما سم ایرانی برای آفات هم داریم ولی چون مواد اولیه تولید آنها نیز وارداتی است آنها هم گران شده‌اند. وی افزود: تا قبل از این گرانی‌ها و برداشته شدن ارز ۴ هزار و دویست تومانی برای واردات سم و کود در بنیاد گندم کشور یک بررسی کارشناسی انجام شد و متعاقب آن ما به دولت پیشنهاد تعیین قیمت ۴ هزار و ۵۰۰ تومانی برای خرید تضمینی گندم را دادیم که با توجه به تغییر قابل توجه قیمت نهاده‌ها ما پیشنهاد جدیدی به دولت داده‌ایم. ایمانی خاطرنشان کرد: آنالیز جدید ما نشان می‌دهد با احتساب ۱۵ درصد سود برای کشاورز، قیمت خرید تضمینی هر کیلو گرم گندم نباید کمتر از کیلویی ۵ هزار تومان تعیین شود. دبیر‌خانه کشاورز گلستان خاطرنشان کرد: البته کشاورزان در هر صورت گندم خواهند کاشت ولی وقتی هزینه سم و کود بالا باشد، خب کشاورز برای استفاده از آنها هزینه نخواهد کرد و به این جهت محصول گندم هم از نظر کمی و هم کیفی کاهش خواهد یافت. وی با اشاره به اینکه ۷۰ درصد گندمکاران گلستانی کشاورزانی هستند که زمین‌های کوچکی دارند تصریح کرد: زندگی کشاورزان معیشتی است و

اگر مشکل قیمت خرید تضمینی حل نشود نقدینگی آنها کفاف هزینه‌های کشت نمی‌گذارد. دبیر خانه کشاورز گلستان گفت: بررسی‌های میدانی ما نشان می‌دهد با قیمت‌های جدید کود و سم اگر هر کشاورز بخواهد یک هکتار زمین را به زیر کشت گندم برسد فقط در مرحله کاشت که شامل شخم دیسک، کود، بذر و ردیف کاری است باید حداقل ۵ میلیون تومان هزینه کند در حالی‌که این میزان برای ۵ تا ۳ میلیون تومان بود. وی در پایان تأکید کرد: اگر خرید ناکرده ما بار دیگر وارد کننده گندم شویم از یک طرف باید با تحریم‌های ظالمانه و مشکلات تبادل ارز مقابله

کنیم و از سوی دیگر هم یا کرونا دست و پنجه نرم کنیم که توانی برای اقتصاد ملی نمی‌گذارد. **■ قیمت خرید گندم منطقی نباشد** محصولات دیگر جایش را می‌گیرد از سوی دیگر «صمد رنجبری» مدیر توسعه بازرگانی سازمان جهاد کشاورزی فارس به «ایران» گفت: تا کنون ۹۴۶ هزار تن گندم مازاد برنیز از کشاورزان استان فارس خریداری شده است. وی با اشاره به اینکه فارس رتبه دوم خرید گندم را در اختیار دارد افزود: البته تولید گندم ما یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن است که بخشی از آن مربوط به خود مصرفی کشاورزان و بذر مورد نیاز آنها است. به گفته وی

قیمت خرید تضمینی با هزینه‌های تولید تناسب ندارد

■ دبیر خانه کشاورز گلستان : متأسفانه در قالب مصوبه جدید مقرر شده تخصیص ارز ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی به واردات بذر و سم و کود شیمیایی برداشته و ارز نیمایی به آن تعلق بگیرد و همین تصمیم موجب شده ظرف یک هفته قیمت کود پتاسیم و فسفاته و سموم شیمیایی چندین برابر شود. البته ما سم ایرانی برای آفات هم داریم ولی چون مواد اولیه تولید آنها نیز وارداتی است آنها هم گران شده اند

میزان خرید گندم از کشاورزان استان فارس نسبت بمدت مشابه سال زراعی ۴۶ درصد افزایش داشته است. رنجبری در خصوص گلابه کشاورزان مبنی بر افزایش چند برابری نهاده‌های کشاورزی هم گفت: کشاورزان نگران نباشند چراکه دولت به این مسأله اشرف کامل دارد و حتی کمسیون کشاورزی مجلس به مسأله ورود کرده و ما امیدوار هستیم قیمت تضمینی با در نظر گرفتن منافع کشاورزان تعیین شود. وی تأکید کرد: گندم محصولی است که امنیت غذایی کشور به آن گره خورده است و متأسفانه رقیبانی مانند گوجه فرنگی، سیب زمینی و پیاز دارد که اگر کشاورز ببیند قیمت

کش، به‌گفته وی با اینکه قیمت نهاده‌ها بالا رفته ولی نهاده‌ای برای خرید در بازار حتی با قیمت گران پیدا نمی‌شود. «مسعود اسدی» عضو شورای مرکزی خانه کشاورز که خود تولید کننده گندم در خوزستان نیز هست گفت: متأسفانه قیمت نهاده‌ها حدود ۷۰۰ درصد بالا رفته که علت آن هرچه می‌خواهد باشد ضد تولید است و به تخلیه مزارع می‌انجامد و در نهایت برای امنیت غذایی بسیار خطرناک است. وی افزود: افزایش نامتعارف قیمت بذر، کود و سم به معنای کاهش تولید است و می‌تواند راه را برای واردات گندم هموار کند.

سلوک خود انگیزخته سوگواران

احمد مسجد جامعی - محرم امسال اگرچه

چون همیشه به رنگ و جامه سیاه درآمد، اما حیات‌های آن با توجه به فراگیری طاعون عصر جدید، حال و هوایی بیش وکم متفاوت یافت. عزاداری با رعایت بایدارها یا همان پروتکل های بهداشتی، روندی متفاوت و دشوار می‌طبیذ و ازاین‌رو، پیش‌بینی می‌شد که بی‌ مجالس نوحه و عزاتنها به سوگواری‌های خانگی تبدیل شوند یا عازدارای‌های جمعی که از مهم‌ترین ویژگی‌ها و نمادهای شیفتگان حسین سیدالشهدا(ع) است، به نقش موازین بهداشتی بینجامند. این مسأله وجه دیگری نیز داشت که برای برخی از ناظران باورپذیر و شدنی نبود: برگزاری آیین‌ها و مجالس سوگواری در کنار رعایت بایدارهای بهداشتی ابلاغ شده، و البته در پایان شاهد همان وجهی بودیم که در آغاز باورناپذیر می‌نمود.

گذشته از فاصله‌گذاری فیزیکی و استفاده گسترده از ماسک‌های بهداشتی که به آنها نیز خواهیم پرداخت، در برخی از مجالس نکات ظریفی رعایت شده بود که حتی ممکن است در بعضی موارد به بهداشتی‌نیز یا قلم ببینند. در برخی از مجالس به سوگواران بر زمین مفرش آمودشد می‌کردند، پس از تحویل کفش‌هایشان، پایش‌های ناپیوستی استفاده نقش یکبار مصرف در مقامی می‌کردند تا میزان تماس بی حداقل برسد. مهره‌های به‌شکل بسته‌بندی بین عزاداران پخش می‌شد وهرکس پس از سجده زیارت عاشورا و اقامه نماز، مهر خود را در ظرفی قرار می‌داد تا دیگران از آن استفاده نکنند. دربرخی از هیأت‌ها با دستمال کاغذی سفید، جامانهایی را با فاصله گذاشته بودند و روی آن دوسه مهر قرار داده بودند. این روند، از یک‌سو نظم بیشتری به مجلس می‌بخشید و از سوی دیگر، مهرهای قابل استفاده امنشخص می‌کرد. اگرچه برای شرکت سیدالشهدا(ع) رعایت این اصل بخوبی به چشم آمد و فاصله‌گذاری اجتماعی به شیوه‌های مختلف مدیریت شد. بانیان این مجالس که حفظ سلامت سوگواران را در نظر داشتند، ضمن کاهش زمان عزاداری و

خودداری از شکل‌گیری مراسم «شور» که غالباً به درآمیختن دسته‌های سینه‌زنی می‌انجامد، در حد توش و توان کوشیدند تا هیأت‌های خود را در فضای باز سامان‌دهی کنند. برخی نیز با گذاشتن صندلی، فاصله‌ای ایمن میان حاضران در مجلس ایجاد کردند. همچنین در تاسوعا و عاشورای حسینی و روزهای پیش از آن، بسیاری از مجالس عزاداری از درون مساجد و حسینیه‌ها و خیمه‌های بسته بیرون آمدند و در بوستان‌ها و مجتمع‌های بزرگ و پشت‌بام‌های مشترک و حتی در گذرگاه‌هایی که پذیرایی از سوگواران نیز در این دهه متفاوت با محرم‌های پیشین بود. برخلاف روند همیشگی، سفره‌ای چیده نشد و کسانی که در این ایام نذری داشتند، آن را در ظروف بسته‌بندی میان حاضران تقسیم می‌کردند. بعضی هم نذورات خود را به شیوه مواد غذایی پخش کردند که در نوع خود کار جالبی بود که امید است در هر شرایطی استمرار یابد. بعضی نذورات هم مانند ماسک و مواد ضد عفونی کننده جدید بود.

این نظم و ترتیب من را به سال‌های پیروزی انقلاب یاد می‌برد. در آن سال‌ها، خبرنگاران خارجی که از راهپیمایی‌ها و تظاهرات بزرگ تاسوعا و عاشورا گزارش تهیه می‌کردند، از نظم و انضباط انبوه راهپیمایان سیاه‌پوش شگفت‌زده می‌شدند. در آن سال‌ها که فضای میدان‌های اصلی شهر با آب‌نما و چمن و درختچه و گلکاری زینت می‌یافت، از پیرامون میدان تا حوض میانی، سنگ‌هایی مستطیل شکل روی چمن می‌گذاشتند تا کسانی که می‌خواستند به کنار حوض بروند، گل و سبزه را پایکوب نکنند. یکی از گزارشگران حاضر در میدان ولی عصر(عج) که در آن ایام ولی عهد خوانده می‌شد، شگفتی خود را ابراز کرده بود که از میان آن‌ها، جمعیت که در صف ایستاده بودند تا برای وضو گرفتن خود را به آب‌نمای میانی برسانند، هیچ‌کس از میان فضای سبز گذر نکرده بود. هماهنگی راهپیمایان در بیان شعارها نیز برای خبرنگاران خارجی تازه و جالب بود: یوزده آنکه وقتی یک گروه شعارش را سر می‌داد، گروه دوم می‌دانست که چه زمانی بخش خود را آغاز کند و در کجا آن را به‌پایان برساند. آنچه این گزارش‌گران نمی‌دانستند، این بود که اغلب حاضران در راهپیمایی، این همگامی و هماهنگی را پیشتر در مجالس عزاداری و دسته‌های سینه‌زنی و هیأت‌های مذهبی آموخته بودند.

امروزه گاهی از اصطلاح «هیأتی» در معنای انجام کاری استفاده می‌کنند که بدون برنامه و قاعده انجام می‌شود. با این‌همه، برخلاف

این گمان، هیأت‌ها در ذات خود، اجتماعی منظم و مدنی، تعریف شده و معین‌اند و هیأت‌داران قدیمی دهها آموزه اخلاقی و اجتماعی و انضباطی ننوشتند را در برگزاری مجالس خود رعایت می‌کنند و این تدبیر را نسل به نسل انتقال می‌دهند. همین نکته که بسیاری از هیأت‌های قدیمی عصری بیش از یک صد سال دارند و چندین نسل پیایی، در اوضاع مختلف سیاسی و اجتماعی و فرهنگی برپا مانده‌اند، خود نشانگر حاکم بودن انضباط و انسجام خود‌انگیخته در میان آنهاست. در چنین هیأت‌هایی، همه بخش‌های مراسم، از سپین زدن و منبر رفتن و مداحی کردن گرفته، تا حتی جفت کردن کفش‌ها و توزیع چای آداب ویژه خود را دارد. در حسینیه سادات اخوی هنوز هم پذیرایی با قهوه مرسوم است و ترکیب و تهیه آن به شیوه‌ای است که آن را با قهوه عربی و ترک و اروپایی، متمایز می‌سازد. از آنجا که در وقفنامه به پذیرایی با قهوه تصریح شده است، صاحبان مجلس خود را همواره مقید به آن دانسته‌اند و سختی‌ها را نادیده گرفته‌اند. چند سال پیش با پیگیری‌های انجام شده، این شیوه پذیرایی در این حسینیه به ثبت میراث فرهنگی رسید. قهوه‌ای که با ترکیبی از کاکائو و شکر همراه است. در هیأت برزاه‌ها نیز خاندان شکر عبدالمعلی، نسل در نسل عهده‌دار تهیه و توزیع چای مجلس بوده‌اند و برای مهمانان، چای خوش رنگ، خوش طعم و خوش عطر، نسبت خاصی از انواع چای داخلی و خارجی را درمی‌آمیختند.

در دیگر هیأت‌های دیرپا نیز آداب و رسوم مشابهی حتی در جزئی‌ترین موضوعات به‌چشم می‌خورد که خود گواه بر قاعده‌مندی یکی از اعضای هیأت برگزار می‌شد. روان‌شاد سیدمسعود شجاعی (فرزند حجت‌الاسلام‌سید علی شجاعی و برادر خاتم شجاعی؛ همکار ما در دولت) که از دواستاد جوان پدرم بود، نسل دوم کسانی بود که در دوره ما، چایخانه روضه منزل را با مرحوم سیدحسین اسفندیاری و دیگران اداره می‌کرد. آنها از چند و چون پذیرایی با چای در روضه نکته‌ها می‌گفتند و به‌دقت به آنها پایبند بودند. می‌گفتند کسی که چای به‌دست عزاداران می‌دهد، باید آدابی را مراعات کند؛ از جمله اینکه سینی را شتاب‌زده نگرداند و میهمانان مجلس سوگواری مجال کافی برای برداشتن چای داشته باشند تا احوان دست‌پاچه نشوند و چای را بر سینی یا لباس خود نریزند؛ سینی را باید تا حدی پایین بیاورد که حاضران، در هر سن و سالی و با هر جسم و توانی، بتوانند بر راحتی استکان را بردارند؛ نباید در چشم عزاداران نگاه کند، چون ممکن است

عزاداری در آن لحظه اشکی نداشته باشد، یا دیگری چشمش از اشک سرخ باشد، یا حتی شاید کسی بخواهد دو چای بردارد. اغلب این آداب برای آن بود که حرمت عزادار حسین سیدالشهدا در هر حال حفظ شود. به‌هر تقدیر، متولیان‌ی که حتی در جزئی‌ترین موضوعات نکته‌ای را از قلم نمی‌اندازند، پیداست که در شیوه عزاداری در شرایط بیماری‌های فراگیر نیز چگونه پایبند رفتارهای بهداشتی و سلامت عزاداران هستند.

این نظم بر خاسته از منش و روش خود امام حسین(ع) بود که واعظان به تلویح و تصریح در سخنان خود به آن می‌پرداختند. رویدادهای روز عاشورا سراسر از این نکته‌ها و اندرزهاست. چنانکه می‌دانیم، سپاه حضرت با نیت نیک و با حسن نیت، پیداست که در حالی که برخی از ایشان سالخورده یا نوجوان بودند و گذشته از آنکه تجربه چنین نبردی را نداشتند، به جنگ‌افزارهای کافی نیز مجهز نبودند. حضرت سیدالشهدا شمشیر خود را در شب عاشورا، مهیای رزم کرده بود. در مقابل، لشکر عمر سعد به چندین هزار نفر می‌رسید که همگی جنگ‌آزموده و مهیای نبرد پای به میدان گذاشته بودند.

در چنین مصاف نابرابری، انتظار می‌رود که لشکر دشمن در چشم بر هم زدنِ پیروزی را از آن خود سازد و در همان یورش نخست، با فراوانی عده و غنّه، کار را یکسره کنند. با این‌همه، نبرد روز عاشورا که با حمله سپاه خصم در سپیده صبح آغاز شد، چندین ساعت

شمر همراه با عده‌ای کثیر از پشت اردوگاه قصد هجوم به خیمه‌ها را داشت، زهیر که مهیای چنین نبرتیگی بود، با بانک یاران خود به رویارویی با دشمنان در الجوشن پرداخت و او و گروهش را به عقب‌راند. در آغاز جنگ یکی از لشکر مقابل به زهیرین قین گفت: تو که طرفدار اهل بیت نبودی و او پاسخ داد: اما اینجا که من ایستادم برای تو روشن نمی‌سازد که الا طرفدار که هستم و به کلیه افزود: من حتی حسین را به کوفه دعوت نکردم و نامه‌ای برای او ننوشتم.

این نظم پس از شهادت امام و یاران و در دوره اسارت اهل بیت رسول الله ـ علیه‌السلام ـ همچنان برقرار بود و آن مصیبت عظیم، سبب آشننگی خاندان حضرت نشد. در میان ده‌ها زن و کودکی که همراه اسوه صبر، حضرت زینب، سلام‌الله علیها، بودند، نهنتها هرگز از بی‌نظمی و آشفتگی در صف کودکان گزارشی ثبت نشد، بلکه حتی وقتی در اوج شستگی و گرسنگی، طعم‌ای به ایشان تعارف می‌کردند، بدرغم کمی سن، و ادب تمام نمی‌پذیرفتند و می‌گفتند: ما از آل محمد(ص) هستیم و صدقه

بر ما حرام است.

با بیان حتی گوشه‌ای از این نمونه‌ها، سخن به درازا خواهد کشید؛ اما مقصود آن است که نظم و ارستگی صفوف و سلوک سوگواران امام حسین(ع) در روزگاران مختلف و در اوضاع متفاوت، ریشه در سیره و روش آن حضرت دارد که فقط نمونه‌ای از آن را در آرایش جنگی سپاه ایشان و سپس در منش کودکان و بانوان خاندان آن حضرت آوردیم. آنچه در این ایام از عزاداران حسینی دیدیم، برای آنان که از صبغه و سابقه چنین هیأت‌های مذهبی و مراسم یاد ناپید جای شگفتی داشته باشد، که بی‌تردید اینان بیش از هر گروه و دسته و جمعی پایبند ضروریات و ملزوماتی‌اند که شرایط روزگار ممکن است بر آن‌ها تحمیل و انجمنی تحمیل کند.

این سخن و منش که از آموزه‌های اهل بیت پیامبر(ص) برمی‌آید، چنان نکات ظریف و آداب بی‌مانندی دارد که هر شنونده‌ای را مجذوب خود می‌کند. در یکی از تهران‌گردی‌ها به دیدار تکیه‌ای بسپارید و پرسال رقتیم. در آن جمع، یکی از بزرگان هیأت گفت:

هنگام خریسن زمین این تکیه، با لباس مرتب و حتی کراوات نزد و ارشان ملک رقتیم زیرا نمی‌خواستیم فروشندگان در معذوریت قرار بگیرند و دارایی خود را به بهایی کمتر از آنچه رضایت دارند، بفروشند.

او باور داشت که در مال و زمینی که احتمال اندکی ناراضیاتی و نادرستی در آن است، نمی‌توان روضه سیدالشهدا خواند و مجلس عزاداری فرزند زهرا(س) را برپا کرد.